

Bilag 2.

Arbejdsløshedsinspektoret.

København B., den 3. Marts 1915.

Efter i Anledning af det høje Ministeriums Skrivelse af 17. f. M. at have konfereret med Repræsentanter for de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser skal man tillade sig at anføre følgende vedrørende Spørgsmaalet om Ønskeligheden af at søge Gyldigheden af Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 forlænget ud over indeværende Finansaar:

Selv om Arbejdsløsheden for Kassernes Medlemmer som Helhed maa erkendes (bl. a. paa Grund af de omfattende Indkaldelser til Militærtjenesten) ikke at være af meget større Omfang, end Tilfældet sædvanligvis er paa denne Aarstid, mener man dog at maatte anbefale Opretholdelsen af en Ordning, hvorefter der ydes ekstraordinær Hjælp af det offentlige til de arbejdsløse. Begrundelse for dette Inspektoratets Standpunkt er Hensynet 1) til den ganske usikre Fremtid, som med kort eller intet Varsel vil kunne bringe meget omfattende Arbejds-mangel selv for Fag, hvis Arbejdsforhold nu er gode (ved Udførselsforbud), Vanskeligheder i Henseende til Tilførsel af Raastoffer o. a. lign.), 2) til de nu og i den nærmeste Fremtid eventuelt ledige Arbejders særlige daarlige Stilling, som er forarsaget derved, at de i August—September Maaned har optaget en stor Del af eller hele den dem tilkommende Arbejdsløshedsunderstøttelse fra Arbejds-løsheds-kassen paa et Tidspunkt, der under normale Forhold for de fleste Fag maa henregnes til Perioder med høj Beskæftigelsesgrad, og endelig 3) til Bygge-fagenes nuværende og foreløbig formentlig i det væsentlige uforandret særlig daarlige Arbejdsforhold.

Med Hensyn til Formen for saadan ekstraordinær Hjælps Ydelse fra det offentlige Side skal man ikke undlade at bemærke, at de til Inspektoratets Kundskab kommende Erfaringer angaaende den nugældende Lov af 2. Oktober 1914's Virkninger i høj Grad har bestyrket det i dets før Lovens Fremkomst indtagne Standpunkt, nemlig at den ekstraordinære Hjælp til Arbejdsløsheds-kassemedlemmer burde ydes i Form af en fortsat Hjælp i Analogi med den for Sygekassemedlemmer ved Fattiglovens § 63 hjemlede (jfr. ogsaa den midlertidige Lov Nr. 106 af 8. Maj 1909 om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløsheds-kassehjælpens Ophør). En saadan Form for Støtte vil samtidig med at bringe Hjælp til de enkelte Medlemmer virke som en Styrkelse af Arbejdsløsheds-kasserne overfor den arbejdende Befolkning; den vil dernæst, selv om Ydelsen deraf gøres afhængig af Trang hos det paagældende Medlem, i mindre Grad føles som en Almisser, end Tilfældet er, naar Hjælpen ydes af en kommunal Hjælpekasse, idet den vil fremtræde som en naturlig Fortsættelse af den Arbejdsløsheds-kassehjælp, som vedkommende har sikret sig; den vil endelig formentlig være billigere for det offentlige end den Hjælp, som administreres gennem en kommunal Hjælpekasse, selv om Begræns-